

Зема ти краснописанието, въсхыщва са отъ него и за примѣръ та туря на другитѣ но никакъ му не иде на умѣтъ, че ти още незнаеш да пишеш, че не си способенъ да изложиш на хартия самостоятелно ни най-простата мисль защото си наученъ да прѣписваш отъ книгата. Най подиръ учительтъ излѣзва отъ кожата си навънъ отъ радостъ, че та научилъ на «собираніе» ама незнае че сѣкы пѣтъ, когато та е накарвалъ баща ти да му направилъ най простіятъ «хесапъ», [ракамъ] свѣлъ дървото или попржжнята, че неможилъ да му го направилъ: двацетъ и петъ оки и половина чисто брашно и 32 оки и триста драма папурено колко оки ставатъ? Събираніето добръ знаеш, а пакъ най прости-тъ хесапи, които сѣкы часъ са срѣщатъ въ животѣтъ неможилъ да направилъ, а пакъ баща ти ежедневно та опрекава съ това че петата година какъ си въ училището, пѣкъ най простіятъ хесапъ неможилъ да направилъ. . . . . Отъ какво е произлѣзло това? Отъ незна-ніето на учительтъ какъ да са земе за работата; отъ незнаіето да учи. Сѣтнината на таково едно учение, че на дѣтето му омржзува и училището, и сичко кое-то му напомнюва за него.

Колко дѣца сж станжли нещастны жъртвы на тако-во учение! А колко дѣца и днесъ ставатъ страшна жър-тва на таково прѣподаваніе, особно въ тѣзи училища дѣто сж много дѣцата. Кolkото сж по-вече дѣцата, тол-кова е по-лоше преподаваніето въ училището; защото ко-личеството на дѣцата раздражава учительтъ, и той по-жестокы наказанія налага на бѣднитѣ дѣцица и усил-хѣтъ на прѣподаваніето са спира. А колко са мѣчи и саміятъ учителъ: той, сиромашѣтъ, выка, скача, топи си